

Minden azzal kezdődött, hogy a tanügyminiszter becsúsztotta a (véltetően „gyanútlan”) kormány mappájába az új egyetemi listát, amelyben már nem szerepelt a vásárhelyi Petru Maior.

Ezzel tulajdonképpen szentesítették, hogy áprilisban magába falta a műszaki egyetemet a MOGYE, amely az új listán már Marosvásárhelyi Orvosi, Gyógyszerészeti, Tudomány- és Műszaki Egyetem (röviden: MOGYTME) néven szerepelt.

Jó szokás szerint erről látszólag **senkinek se volt biztos tudomása a magyar érdekvédelmi körökben**, mindenki utólag értesült, és jó nagy kapkodás lett belőle. A román és az erdélyi magyar sajtó egyaránt lezártak tekintette a fúzió tényét.

Az RMDSZ a tanügyminiszter leváltását kérte, miután Valentin Popa most sem konzultált velük, mielőtt ilyen horderejű rendeletet hozott volna. Közben arra buzdította a magyar tagozat vezetőit és tanárait, hogy támadják meg közigazgatási bíróságon ezt a döntést is, ahogyan áprilisban tették az egyetem szenátusi döntése ellen. Felvetődött az éhségstrájk ötlete is, de úgy néz ki, hogy

érdeklődés hiányában elmaradt.

Szerdán este a magyar tagozat vezetői úgy döntöttek, hogy amíg a MOGYE helyzete nem oldódik meg, felfüggesztik adminisztratív tevékenységüket. Valójában **tehetetlenül szemlélik a pálya széléről a történéseket**

, hiszen a MOGYE szenátusa a magyar tagozat nélkül is határozatképes, főleg ha megnő az egyetem apparátusa a bekebelezett Petru Maior vezetőségével.

Közben **Leonard Azamfirei** professzor, a MOGYE rektora elégedetten vesz tudomást a kormány jóváhagyásáról, és azzal biztat (áltat?) mindenkit, hogy az egyetem multikulti jellegét nem befolyásolja a fúzió. Mondja ezt olyan körülmények közt, hogy korábban

az egyetemi autonómia elvén tagadták meg

az önálló magyar tagozatok létrehozását.

Ebben a nagy zűrzavarban mintha mindenki megfeledkezne arról, hogy

nincs veszve minden.

Ugyanis **az új egyetem Chartájának elfogadása még hátravan** és azt a tanügyminisztérium is jóvá kell, hogy hagyja. Ez egy újabb döntést feltételez tehát, amit egyrészt az egyetemen belül, másrészt a kormány szintjén lehetne megfelelő nyomásgyakorlással befolyásolni.

Ha ez mégse sikerülne, még mindig ott vannak a jogi eszközök, a pereskedés, hiszen a tanügyi törvény egyértelműen fogalmaz: egyetemi autonómia ide vagy oda, **a Charta nem mehet szembe a jogrenddel**

, nem csorbíthatja a magyar közösség jogait. Ezt kellene szem előtt tartani.